

221

Proiecisti sermō em domini pia
et te de? ne sis rex in isrl. hic er
go talis habz qui iudicz eum nō
qdem vt iudex sentēciā dictādo
sicut aduersari? accusacōez cō
tra eum pponendo i pbando (ser
mo em quē locutus fū) In q̄ oī
bus doctrinā fidai i vite ostendi
(ille iudicabit eū) nō nūc in pri
mo aduentu h̄ (in nouissimō die)
vel vite sue qn iudicā fiet de ani
ma vel in nouissimo die mundi
qn iudicā fiet de mūdo. Daniel
vij. libri apti sunt. Apoc. xx. Ju
dicati sunt mortui pusilli i mag
ni ex h̄is que scripta erāt i libro
Zach. v. Ecce volumē volans t
omis sur sic ibi scriptuz est iudi
cabit. Hui? autē ondit causam
cū dicit. (qr ego ex meipso) pua
tus a p̄e (n̄ locutus fū) Jo. viij.
Nea doctrina nō est mea h̄ eius
q̄ misit me p̄is. ideo Math. x. a
de alijs q̄ suam pponuit doctrinā
dic. Nō vos estis q̄ loqm̄ini sed
spūs p̄is vestri qui loqtur in o
bis (h̄ qui misit me p̄) Job. xij.
ij. pater in me manēs ipse facit
op̄a Lu. xij. a Mar. xij. Op̄us
sanct? est qui loquitur in oibis
(Ipse michi mādatū dedit qd
dicam i qd loquar.) quid dicaz
in meipso i corde sermōez formā
do i quid loquar ad alios fimo
ne pponēto. ps. Audiā qd loqf
in me dñs deus (Et scio) p̄ nataz
a p̄e scientiam q̄ ego ipse fū ḡ

mitus a sapiēcia ī genita. vñ per
indivisa ab eo sciēciā (scio quia
mandatū eius) qd michi veniē
ti in mūdū inūxit (est vita eter
na) hoc est causa vite eterne i re
temptis Eze. xx. dedi eis manda
ta mea q̄ faciens homovuet i eis
vñ Czech. xvij. de seruāte man
data dicif. vita viuet i nō mori
etur. Math. xix. Di vis advitā
igredi serua mādata. ps. Quis
est homo qui vult vitam: dili
git dies videre bonos. (Que ei
go ego loquor) Conclusio ē exō
mbus p̄dictis: q̄ ergo loquor: do
ces in mūdo (sic dixit michi p̄)
q̄ surverbū eius (sic loquor) De
breoz p̄. Nouissimē dieb? h̄is lo
cutus ē nobis i filio. Ca. xij.

Hic dī festum paschæ
sciens ihesus Dic im
pit ps de p̄paracōne ad
sādificacōne passionis i saguis
dñi ex instructōe sacramētorū i
qr̄ sacrīmēta lcc omittuntur disci
pulis ideo hic instruit discipulos
ad hmōi p̄paracōne Cū in prece
denti capitulo instruxerit cōter
i discipulos i alios tā gentiles
q̄ iudeos. Dividit autē istud ca
pitulū penes ea que facta sūt i ce
na qn xp̄s dedit corp? fūm. Et
hec sūt duo memorāda facta scz
humilitatis in locōe pedum i ca
ritatis in exhibicōe corporis sui et
sanguinis. p̄mo ergo agit de in
structione humilitatis secundo de

instruccióne caritatis ibi: **H**ec cū
dixisset turbatus est spiritu: pri
ma harū parciū diuiditur i tria
In quorū p̄mo ponit cūmēcias
temporis p̄ quā venit ad hāc
doctrinam **I**n secūdo ponit factū
ex quo format doctrinā ibi: **E**t ce
na facta q̄c: **I**n t̄cio autē format
ex facto doctrinā ad humilitatez
inclimatēm ibi: **P**ost q̄ ergo la
uit pedes eoz: **I**n p̄mo quatuor
dicat **I**n quorū p̄mo tangit tēp?
ex festo hūic doctrine cōgruū **I**n
secūdo poit id qđ est in ipō festo
significatū **I**n tertō tāgit qđ est
istius doctrine p̄prum motuū q
causatiuū **I**n q̄to ostēdit qđ in
hac doctrinā ē ōmis dīlectōis sue
ɔplementū. **D**icit ergo: **A**ñ diez
festū paschē: **h**oc ē āte diē asimo
rū cui? vesp̄era erat q̄tā decia lūa
ad vesp̄erū. **h**oc est āte diem cene
qñ agnus ymolabat ad vesp̄erū
sicut p̄cipitur **E**xo. xij. **I**n hoc ei
pascha doctrinā p̄fectōis erat ex
pediē exhibere discipulis q̄ apō
stolis. **A**nte totū ergo diē festi q
āte ōmia que fuēt facta in festo:
sciens ih̄s: q̄ p̄sciens sicut de? **E**c
clesiastici. xxij. dño deo nostro ā
te p̄facta sunt nota sunt oia q̄ sic
post p̄fici cognoscit oia **J**o. xvi
ij. **D**icēs ōmia q̄ ventura erat su
p̄ eū (q̄r̄ venit hōa eius) **h**ō electi
omis stellarū vel fati s̄ implecōis
sacrīmentorū qñ ōmia que dicta
q̄ presinita sunt de eo adimpta

funt **J**oh. viij. **T**empus meū nō
dum aduenit. tēpus autem vīz
semp est patum. **i**j. **C**or. vi. **E**c
ce nunc tempus acceptabile ecce
nunc dies salutis. **h**ec enī fuit ho
ra xp̄i q̄tum ad opaōnem salu
tis q̄ fuit hora aduersariū q̄tū
ad implecōem sue malicie q̄ ma
le voluntatis **L**u. xxij. **H**ec est ho
ra vestra q̄ potestas tenebrarū
(vt trāseat ex hoc mundo ad pa
trem) **h**oc est enī factum in feſto
ſignatum **E**xo. xij. **E**st ei phase
id est transitus dī. **s**ic enī transi
uit antiquitus p̄ egyptum suos
ſilxians q̄ p̄tegens q̄ itroiuit ad
patrem offerens ſāguinē ſuū ſic
agni ymolati pro nobis **H**eb.
ix. **N**ō in manufacta ſācta intro
it exempla futurorū ſ̄ in ipſū ce
lum vt appareat nunc vultui di
p̄ nobis **M**ors autē dī dīctur
transitus quā ſāpria p̄tate tran
ſiens nūc p̄ a mortis vinculis v̄l
infernī claustris detētus fuit. ſ̄
ōmia talia p̄ mortē i infernū tran
ſiens ad vitā cofregit. **p̄s.** **C**onti
uit portas ereas q̄ vēctes ferreos
cofregit hūcepit eos de via inq
tatis ſue (cuz dilexisset ſuos) in
omib⁹ q̄ in opere q̄ in tempo
Prouerb. decimo septimo. **O**m
ni tempore dilicit qui amicus ē
Oſe. xij. **D**iligā eos ſp̄tanee q̄
mā auerſus ē furor meus ab eis:
ſuos aut̄ dīcāt q̄ nullū aliū dīlexe
rūt p̄ter eū q̄ nullū aliū dīlectorē

babuerūt nisi eū : q̄ qui nichil q̄
 fierūt preter dilcōnem ei? **P**olū
 em̄ diliḡit deū qui nichil cōtra eū
 diliḡit P̄s. **D**iligā te dñe fortitu
 do mea. **I**pse ecia dilector eorū fu
 it. **D**eut. xxxij. **D**ilexit p̄plos om̄
 nes sācti in manu ei? sunt. bñ m̄
 chil qrūt n̄ dilectionē vñ Aug?
Diligo te dñe et re-a-tu. **C**antic.
 viii. **H**i dederit hō ōnem s̄bstan
 ciaz domus sue ad mercandaz di
 lcoem q̄si n̄l despiciet eā. **S**ic er
 go cū dilexisset suos q̄ erāt in mū
 do q̄uis non eēnt de mūdo. q̄ id o
 dilcone dei indigebat. **Joh.** xvij.
De mūdo non sūt sic ego nō sum
 de mūdo. **I**n mundo est em̄ eē con
 cupiscēns mūd anorū inuolui.
Joh. xv. **H**i de mundo fuissetis
 mūdus qđ suū erat diligēt. nūc
 aut̄ q̄ de mūdo nō estis p̄ptera
 odit vos mūdus. **E**t ideo xp̄i dile
 gitōe indigebant (in fine dilexit
 eos). **I**n fine p̄seuerācie in dilcōe
 vt dicit Cris. **I**n fine consumac
 iōis in dilcone q̄ in fine opis in di
 lcone q̄ in fine p̄fectionis in dile
 ctione q̄ in fine domi dati ex dilcō
 ne. **D**e fine p̄seuerācie ē q̄ usq;
 ad mortē non interrupt dilcōez
 q̄ mōrs dilcōnem non termīauit.
Cantic. viij. **F**ortis vt mōrs dile
 ctio dura sic infernus emulacio.
Lāpades ei? lāpades ignis atq;
 flāmarū aque multe. **H**oc ē inū
 dacōnes passionum nō potuerūt

extī guere caritatē dei. **I**n fine au
 tem consumacōis in dilcone di
 lexit q̄ ad sūmū caritatis dilexit
P̄s. **O**mis consumacōis vidi si
 nē latū mandatū tuū nimis. **O**m
 is em̄ cōsumacō factorū finita
 ē. spūs aut̄ caritatis xp̄i nimis ē
 latus q̄ finē non habet. **Johis**
 iii. **N**on em̄ dat deus ad mēsurā
 spiritū. **I**n finē autē opis in dile
 ctione facti dilexit. q̄ opus ma
 ius eē non potuit. q̄ in finē p̄fecti
 onis fuit q̄ p̄o aīcis ad salutis
 effectū. q̄ p̄ ōmb? ad salutis suf
 ficiēnā mortuus fueit. **D**e p̄mo
 dicit **Joh.** xv. **M**aiorē hanc di
 lconem nemo hz vt animā suam
 ponat q̄s p̄ amicis suis. **D**e secū
 do dicit Rō. v. **C**omēdat autē
 deus suā caritatē in nob̄ quoniā
 cū adhuc iminiā dei eēmus deus
 p̄ nobis mortuus ē. **D**e fine aut̄
 domi dati ex dilcōe ē : q̄ dedit sui
 corporis q̄ sanguinis sacramentū.
Can. v. **C**omedite amicā q̄ bibi
 te q̄ iebriāmi karissimi. sic ergo
 in fine dilexit suos. vñ **G**regorij?
Qineffabilē circa nos tue carita
 tis dilectio vt seruū redimēs fili
 um tradidisti. Rō. viij. **E**cā pro
 prio filio suo nō p̄cepit deus hz p̄
 nobis ōibus tradidit illū. (**E**t
 cena facta) **H**ic iaz incipit ps se
 cunda. **P**ont aut̄ hic factū ex q̄
 format doctrinā. habz aut̄ duas
 p̄tes. **I**n qrūm p̄ma dicit ad fa
 cū humilitatis xp̄i p̄paracionem

In secunda autem in facto cūstī
describit humilitatem ibi: **P**ur
git a cena: **A**d huc in prepaciōe
sunt quatuor. cene sc̄z tipice per
fectio. iude ad tradendū dñmū
a dyabolo pfecta temptacō. om
nium a deo patre xp̄i tradicio. si
lī ad patrem p opus redēpc̄i
onis redicio. **D**icit ergo: **E**t cena
facta: non quidē corporis & san
guinis domini h̄z veteris testamē
ti. cena que fuit in oblacone & co
mestione agni tipicā. causa autē
fuit q̄ prius a gnū cum discipu
lis comedit ante q̄p lauaret eos.
qzagnus ille cui nō eēt nisi figu
ralis non exigebat loconem. **C**or
pus autē domini cū non datur n̄
prius lotis lotuā expiacōis. **V**sa
ie. lī. **M**undanū qui fertis va
sa domini qm̄ non in tumultu ex
ibitis ac. **V**sa. pmo. **L**auanū
mundi estote auferte malum co
gitacionū vestraz ab oculis me
is. **V**ac ergo cena agni tipicā p
acta facta. quia cena est ultima
comestio post quā non est alia.
statim inchoavit nouam legem
Leuit. xxv. **V**sqz ad noua come
detis vetera. nouis vero supueni
entibus proicietis veterā (cū dyab
olus) **S**ecundum est i quo no
tatur perfectio tradicionis per co
pletam maliciam esse apud pro
ditorem. **E**t hoc est quod dicit:
Cum dyabolus: autor omnis p
ueritatis (iam) in cena quia ecī

am beneficium exhibicōmis cene
& concenacōnis cum cristo non
reuoauit eum a malicia sicut di
cit Crisostom⁹. psal⁹. **V**omo pa
cis mee qui c debat panes meos
magnificauit sup me supplāci
onem: **C**um ergo dyabolus sic
fua temptacōne (mifisset in cor)
non ita q̄ aliquid a seipso crea
tum iniecerit. h̄z sic quia de suo p
suggestionē immisit sic vt intē
derz cogitacionem que intus erat
fecit quod dicit in psalmo. **I**m
missiones per angelos malos &
ido dicit in cor & non corde. quia
non in corde erat creans sed cīta
cor insidiando circumvolans et
suadendo blandiens vt dīc. **O**re
gori⁹ vt suam perficeret voluntā
tez Math. xiiij. **I**nimicus homo
hoc fecit scilicet q̄ supseminauit
zizania bono semini quod xp̄us
sepe in corde iude seminauit. **I**m
nicus autem homo dicitur dyab
olus. quia sepe temptando ad
humana se conformat vt decipi
at Actu. q̄nto. **C**ur temptauit sa
than as cor tuum? hoc est temp
tando decepit (vt traderet eum)
xp̄m iudeis. ij. **M**ach. v. **Q**ui le
guz & patrie erat pditor (iudas
symonis) filius. pater enim ei⁹
symon dicebatur (scariothis)
hoc est talis ciuitatis ciuis que
memoria mortis vt in antehabi
tis dixim⁹ interpretatur Lu. vi.
elegit iudā scarioth q̄ fuit pditor

Dic ergo pfecto animo pendi
in pditore (sciens) non iudas. **h**
(ihs qz omia dedit ei pater i ma
nus) hoc est in ptatem potuit de
clinae pditorē si voluisse vel apo
stolis manifestare corrigendum
vel eciam interficiendū. **h** noluit vt
onderet propria voluntate se pati et
no paratu esse ad vlationē vel sui
defensionē. **h** potius ad sui volunta
te vel bñficij exhibicōnē obseq
uii ut p humilitate reuocarz ob
sequij si vellet. si autē nolle non
cogeret Rō. xij. Non vos defēde
tes fratres carissimi. **h** date locū
ire-scriptū est ei nichi vindictā
et ego retribuā. hac ergo de cau
sa dicit: **s**cienſ: vt de? Job. xlij. **h**
celas in corde tuo. scio tam qvī
uersor memineis: qz omia dedit
ci pat in man? hoc est in ptatez
Job. iiij. Pater diligit filiu et de
dit ei omia in man? Matl. vij.
Data est nichi omis ptas in ce
lo et in terra Iester. xij. In dici
one tua cuncta sūt posita et no est
qui possit resistere voluntati tue.
(Et qz) h e sciens et ihs (qz a do
exiuit) venies in mundū vel p eter
nam gniacōem Job. viij. Ego ex
deo pcessi et veni in mundū Item
ij. Hām? qra deo vennisti magi
ster (et ad euadit) oia q p op?
redempciois acqsiuit patri edu
cens Jo. xvi. vado ad eum q mi
sit me Itē ibidē Exiui a pātre et
veni in mundū iter relinquo mū

bū vado ad pātre et ē sēsus **C**ū
om essz potens et sciret qz in hu
militate vennit et in humilitate hu
mana formā viuēdi dedit. voluit
eciam in finem no potēter malo p
ditoris resistere nec torā in qua
impletur? erat sacramētu passio
nis effugere. **h** suis successorib?
paciecie et humilitatis exēplū re
linquere et id o omia psciens et po
tens (surgit a cena) et dicit qtu
or scz surrectionē ad obsequij hu
militatē impediencū a se remo
onē. expediēcium assumpcioem et
obsequij inchoacionē **D**e pmo di
cit: surgit: vt seruire essz patus.
Ille enim qui formā serui accepat
modo humiliū a tū serui exhibu
it Phl. ii. humiliavit sem et ipz
formā serui accipies Matl. xi.
Discite a me qz mitis si et humili
lis corde: surgit: autē ad trāseun
dum quia agn typicus a stāti
b? coedebat et sic docuit suos pa
ratos eē ad transeūdū. ps. **S**ur
gite post qz sedentis q manduca
tis panē doloris. panis enim dolo
ris est cena passiois. psa. xxi. Co
medetes et bibetes surgite primā
pes. sic ergo surgit a cena agni
typici hē diximus signans q de
hac cena no est ampli gustādū
Matl. xxvij. Non bibā amodo
de hoc geniminevitis vsqz dū bi
bā illud nouū in regno pris mi
hoc ē in saēmēto ecce. hoc ē ergo
qd dicit (Et potestimēta sua)

Cece impedimentoz ablaco que
impediebat obsequij diligēcias
vn̄ minist̄ates pāngi dicuntur
Luc. xii. pānget se i faciet illos
discubere i tāsiens ministrabit
illis. **D**ec tamē posicō vestimentoz
signat synagoge q̄ aliquo ve
stitus fuit deposītōem. **I**lla em̄
aliquo in p̄ibus i p̄phetis fuit de
coris fūrvestimētū. mō autē i pes
fimis successorib⁹ sorduit i ab
opibus suis eum impediuit i o
bōrvestimentū deposīt. **D**icit au
te Iherō. q̄ xp̄s quater vestimē
tū deposuit. h̄ tribus vicibus re
sumpsit. In cena em̄ deposuit i re
sumpsit. Illus a militib⁹ devo
huit i resumpsit. Flagellat⁹ a p̄si
de ad colūnam deposuit i resup
sit. Nudat⁹ in cruce depo fuit i n̄
resumpsit. Prima deposicō vesti
um que cito resupta ē significat
sepacōem eoz q̄ recedētes a xp̄o
cito redierit. sic petrus q̄ p̄ nega
cōem recessit i ad p̄mū xp̄i respe
ctū rediuit i quidā alij ex aplis
i discipulis sic thomās. **S**ecunda
deposicō significat illos q̄ rece
detes nō redebit nisi p̄ speciale spi
rituſcā visitaōem. sic illi q̄ p̄ fi
dem in pentheoste ad xp̄m redi
erunt q̄n visibiliter sp̄misanduz
recepérunt i idō diuīc⁹ expectau
runt. **T**ercia deposicō i resump
cio significat eos q̄ nō nisi i fine
vite sue vel in fine mūdi reuerten
tur. **Q**ūta deposicō i nō resupcio

significat eos qui nūc̄ reuerte
tur h̄ in peccatis morietur. **I**n oī
āt ista deposicōe sp̄uali deposi
tis sordida i resumitur cādi
da i luminosa que in obsequio
xp̄i non impedit h̄ p̄mouet i p̄fi
cit ad purificacōez. p̄s. **C**onadi
sti sacū meū i circūdisti me le
ticia. significat autē istud. **Z**a
charie. iij. Auferte a ihū sacerdo
te magno vestimenta sordida. Se
nes. xli. **E**dūctuz ioseph de carcē
to wonderunt ac mutata veste ob
tulerūt cū regi. (**E**t cū accepisset
līntbeū) tāgit expediēcū ad ob
sequij assumpcōez i hec sunt līn
theū pelvis i aqua. līntbeū se p̄cā
xit i hoc est qđ dixit: **E**t cū acce
pisset līntbeū (p̄cāxit se) **L**u. xij.
Prēcīget se i faciet illos discubē
līntbeū autē istud significat bis
sum canōis innocētē i iustifica
cōnis scōrum. q̄ illo abstergunt
tur sordes viciorū p̄. **R**e. ii. Samu
el mistriabat an cōspectū dñi pi
er accīct⁹ ep̄lōt līneō. **E**ccl. xj.
Oi tēpore sunt vestimenta tua can
dida. **A**po. iij. Quivicerit vestie
tur vestib⁹ albis. p̄s. **A**mīct⁹ lu
mine sicut vestimento. **I**nter co
lores enim plus lumīnis habet
ille qui albus vocatur i signū
huius. **E**zech. nono dicitur q̄ il
le qui signum crucis i passiōis
liberandis impressit: erat vir in
dutus līneō i attiamentarium
scriptorum erat super renes eius

Deinde misit aquā in pelui) ex
piacōis sordiū q̄ significat grāz
sanguinis intus expiātem Eze-xx
xvi. Effundā sup̄ vos aquā mū
dani et mūdabim̄ ab ūmb? inq̄
namētis v̄ris. vñ Glō. Aquam
misit q̄ sanguinem in terra effu
dit ut vestigia credenciuꝝ mūda
ret: misit autē aquā in peluum:
peluis autē istā cotinens expiaci
onis aquā effundit ut vestigia
fideliuꝝ lauent. Hec est peluis que
facta est ad usus ablucōis sacer
dotū. sicut legif̄ Ixere-līj. Missa
ergo aqua in peluum (cepit laua
re pedes discipulorꝝ) Hic iāpit
ministerū humilitatis et hoc du
plicat describitur sc̄z simpliſt et
h̄m reuerēcīaz quā petr? exhibu
it. simplieriter autē cū dicit: et ce
pit lauare: hoc est locōnem disci
pulorꝝ iclauuit Et sunt hic tres
opinones quaz vna ē Criso. q̄
dicit q̄ incloauit a p̄ditore vt p̄
mani exhibēs hūilitatē a p̄dicio
ne reuocarz. h̄ nō valuit q̄ cōfir
mata in malicia ei? p̄tinacia fuit
Eccl. viij. Considera op̄a dei et vi
debis q̄ nemo possit corrigē quē
ille despexit. Alij dicit q̄ incepit
a minorib? et puenit usq; ad p̄
mos et hoc dicit ppter verbuz do
minii Math. xx. Sic erūt nouis
fimi p̄mi et p̄mi nouissimi Aug.
autē dicit q̄ incepit a petro quia
maior fuit et p̄inceps aploꝝ. vñ
Glō. Quis nesciat p̄mū aposto

loꝝ eē petrū et sic ordinatur h̄a cū
dic̄t: cepit: hoc ministerū humi
litatis incloādo venit cū lītheo
et pelui ad symonē petrū. dic̄t er
go: cepit lauare pedes discipulo
rū Math. xx. Filius homis nō ve
nit ministrari h̄ ministriare et da
re animā suā in redempcioꝝ pro
multis. sic ergo formā serui acci
piens ecīa adū serui p̄tēdit. Vñ
pter minīa humilitatem dicit
Abaē. iij. Considerauit op̄a tuā
expauit. q̄s enī nō expauescerz do
minū maiestatis ad pedes pau
per seruorū p̄cubere et pedes eoz
lauare. p̄s. Nam? eius in copbi
no seruierūt et lingua eius inter
prīces loquebat sapiēcīa (et ex
tergē lītheo quo ipē erat p̄cīt?)
hoc ē mundo cādere q̄ se p̄cīxit
q̄ nichil poterat vñq̄ immundi
cie aspergi in iphiꝝ Ap̄. viij. ppter
suā mundiciā nichil vñq̄ in
q̄natūm intrabit in illaz. bñ enī
illā p̄cīngi cādere p̄petebat. q̄ si
cūt dicit Ap̄. viij. Candor ē lu
cis eterne et speculū sine macula
et emanacio q̄dam dei sincera et
ymago bonitatis dīne. hoc ergo
lītheo mūdicie p̄cīnd? fuit quo
omium discipulorꝝ sordes abster
gerz (venit ergo) ministeriuꝝ in
cloando ut dicit Aug. (ad sy
monē petruꝝ) q̄ sumus int̄ alios
fuerat et id fuit ab eo incloando
Rō. xij. Cui honore honore. dic̄t
ergo Dyomis? q̄ lex dīmitatis ē

p̄ p̄ma media q̄ p̄vltia media re
ducēt sic fecit xp̄s in ap̄ies a p̄n
cip̄e ap̄loꝝ sicut Dan. x. Precepit
danieli sta m̄ ḡdu tuo q̄ sic pp̄le
tice p̄dixit p̄s. Distribuite ḡduſ
ei. q̄c. Hic fr̄s ioseph ſederūt
corā eo p̄mogenit̄ iuxta p̄moge
nita ſua Gen. xlīij. Et ſic h̄ tāgit̄
ſp̄alit̄ reuerēcia petri ad d̄m pe
des lauātē: q̄ tangūtur in h̄ duo
ſ. reuerēcia petri q̄ obediēcia. Re
uerēcia h̄z duos pagi p̄tlos vñū
q̄dē de petri reuerēcia. ſcdm̄ at de
disp̄ſacōmis inſtructōne. d̄c er
go. (Et d̄c ei petr̄) ex reuerēcia ex
paueſens deitatem q̄ maiestatē.
(Dñe tu m̄ lauas pedes.) ac ſi di
cat Tu maiestatis d̄ns celi q̄ tre
d̄ns in om̄ibꝝ q̄ leproſos munda
ſti cecos illūinastici oia ḡna mor
boꝝ q̄ mortis curasti. Tu in q̄ tak
aē tant̄ m̄ mīſero paupcilo h̄ui
li p̄ſcatoſ lauas pedes. q̄d̄ ſordi
d̄niſ q̄ inſimū in corpe meo ē mē
bz. ac ſi dicat Heb. xiiij. Extit̄
ſū a tremebud̄ ſic moyses Exo
iij. Prope timuit accedēbi d̄ns
appuit quō ego fuſtiebo ut m̄ pe
des lauet d̄ns maiestatis. p̄s. A
doabim̄. q̄c. Nō habet̄ p̄cubu
it an̄ nos vt pedes lauaēt dei filī.
Q̄d̄ tu ē moyſi: ne appropies buſ^h
ſolue calcianita pecuāl pellis q̄
locus etiā pp̄iniqū d̄no terra ſcā
eſt q̄ ſuſtiebo q̄ p̄cubens ap
pp̄inqt̄ m̄ d̄ns in loco em pedūt
inſimū obſequiū h̄uam officiū m̄

exhibeat. h̄ eſt ēgo q̄d̄ in trogāto
dicit Dñe tu michi lauas pedes.
Dixit priarcha q̄tribilis ē loc⁹
iſte vbi d̄ns appuit q̄ nō trebif
puluſ an̄ cui⁹ pedes p̄cubit celi
q̄ tre d̄ns q̄ de? (R̄ndit ih̄s q̄ di
xit ei) ſic illūinat̄or disp̄ſacōmis
quā exhibes formā h̄uilitatis as
ſup̄fit q̄ officiū (q̄d̄ ego facio) in
forma h̄uilitatis quā exhibeo q̄
puificacōe quā impēdo (tu nescis
mō) q̄ ſc̄ ſccāruſ est vob̄ h̄uili
tatis exēpli. q̄ p̄ totū illud ad
huc cū lucifero ſup̄biet q̄vitarū
q̄ ſuccesſores xp̄i exiſtūt. Aliſ em
nō potuit nr̄e ſup̄bie tumor curai
miſi p̄ maximā h̄uilitatē redēpto
ris Math. xi. Discite a me q̄. mī
ſ. q̄ hu. cor. h̄ eſt lucid⁹ q̄ ſd̄ mīau
fortis q̄ asp̄cū deſideabil̄ deſpoſito
veſtitio in epl̄ot lineo luſit an̄ ar
chā. ij. Re. vi. Ludā q̄ vilior ſiā
pl̄q̄ ſad⁹ ſūt ero h̄uiliſ in ocul⁹
meis. (Oc̄ies at p̄t⁹ ea) q̄n ſp̄ni
acep̄is illūinacōmis. Oꝝ obiāt̄
in coñrū q̄d̄ d̄ Math. xiiij. Vob̄
datū eſt noſſe mīſteriū regni dei
ceteis at i p̄abolis. Dicēd̄ q̄ hoc
verū eſt tpe debito q̄ p̄ ceteris ac
ceper̄t ſp̄ni illūinacōis q̄ h̄ ſigna
tū eſt. Dan. xiiij. Qū dixit gabriel
āgel̄. vade dām. vſqz ad p̄ſimi
tu tps clausi enī ſiḡtiqz ſūt ſimo
nes p̄ſimto a deo tpe oia h̄ ſiſa
pulic⁹ nō alīs ſūt reuelata. Hic
enī prim⁹ h̄o p̄ ſup̄biaz cecidit q̄
ois poſteitas m̄ ip̄o p̄s. Nō ſc̄iat

222

michi pes supbie et manus p̄ctō
ris nō moueat me ibi ceciderūt q̄
opātur iniquitatez ita oportuit q̄
p̄ humilitatē secudi pentis resur
gerz genus hūanum **Jac.** iiiij. de
us supbis resistit humiliib⁹ dat
grām et hoc sciuit postea petrus
qñ agnouit humilitatē crucifixi
(**Dicit ei petr⁹**) nō ex obstinacō
ne s̄ ex humilima reuerēcia quā
habuit ad xp̄m tamē aliquantu
lum indiscreta (nō lauabis mī
chi pedes in eternū) hoc qui dē dī
xit petr⁹ sic dicit **Luc.** ix. nesciens
qd̄ dicerz. **Nō** ei adhuc sciuit q̄
qui nō lauatur a xp̄o illot⁹ et in
mund⁹ p̄manet et sol⁹ ille mūda
tui cui⁹ pedes anime hoc ē intelle
ct⁹ et affect⁹ mūdan⁹. **p̄s.** Laua
bis me et sup miuem dealbabor.
Oport⁹ enī intellectuz lauari ab
errore et affectū ab illicito amoē
et a p̄ctō. null⁹ enī lotor est horū
pedum nisi xp̄s vñ **Job.** ix. Si
lotus fuero sic aquis mīuis et ful
serit quasi mundissime manus
mee. tamē sordib⁹ intingēs me et
ab ho minabūtur merestimenta
mea. nulla enī purificacō ē sacri
ficioz vel sacramētorū veteris te
stanti q̄ tamē de celo sic mix de
scenderūt neq; purificacō v̄ tutū
q̄ vestiūt naturaliū siue auxiliū q̄
homīne expurgēt nisi expiacō fi
dei xp̄i sit adiūcta. vñ et hoc dñs
mūvit subdēs (**Rūdit ei illos**) puri
ficacōz grē que p̄ xp̄m facta est

. p̄signans **Joh.** p̄. **Grā et veritas**
p̄ ih̄m xp̄m facta est (si nō lauēo
te) qđ iam p̄signo in pedū locōe
et dicūtur tria. damnū nō lotoz
petri ad locōez desideriū et sufficiē
tis locōis oñsionem **Dicit ergo:**
si non lauero te: in pedib⁹ affectu
uni **Zach.** xiij. **Erit fons patēs**
domini iacob in abluciōem p̄ctō
rum et mēstruate (nō habeb⁹ p̄tē
mecū) hoc ē i sorte btitudis quā
acq̄ro p̄ opus redempcōnis quā
sortē siue p̄tem nō mīhi loti et mū
di meū poterūt obtainere **Leuit.**
xiij. **Lauabit** aq̄ ea que pura sūt
secido et mūda erūt **viii. xix.** qui
aqua expiacōis nō fuerit asper
sus immūd⁹ erit et māebit spur
cīa eius sup eum et ideo p̄tē nō
habebit meū. **Ihc** enī ablucō sig
nificat ablucōez factā p̄ aquam
que exiuit cū sanguine de latere
xp̄i q̄ lauit onēs sufficiēter a osci
encia mala **Heb.** x. **Accedamus**
cū vero corda in plenitudie fidei
asperfi corde a osciencia mala et
abluti corp⁹ aq̄ mūda et tenea
m̄ fidei et spei nrē confessionē inde
climabilē (dicāt ei symō petrus)
qui mō sicut dīc **Glo.** territus de
piculo salutis didicat ee symō id
est obediēs. cōcussa enī petra soli
da de tāto piculo. (dñe nō tñi pe
des meos) hoc ē affect⁹ et extrea
meaq̄ tactu fre sordib⁹ inq̄nant
(**Sz** et man⁹) hoc ē opera mea q̄
iam in discussiōe tua sūt posita et

timeo quod quis me de his non redar
guat conscientia (in caput) hoc est
mentis cogitationes quas etiam tie
re in apio. Job. ix. Verebar om
nia ope a mea sciens quod non parce
res delinquntur Job. iii. Numquid
homo copatus deo iustificabit.
vnde licet petrus excede et obedire
propter quod Christus peteret tam non pecca
uit in verbo sciens quod omnis homo
purificatio affectuum et operum
et intentionum indigeret. (Dicit
ei Ihsus) etiam de hoc facto dans illu
minacionem (qui lotus est) Vnde
Christus accipit argumentum quod di
scipuli ante hoc fuerunt baptisati
quod quis non legatur ubi baptisati
fuerunt aliter ut dicit lotus non di
cerent. In hac autem locione ba
ptismi consepultus homo Christus ut
expietur Rö. vi. Conseptus enim
sum cum illo per baptismum in mor
tem lotus ergo sic per baptismum
(non indiget nisi ut pedes lauet)
hoc est extrema vite istius quibus
tertia attingit propter sordes quas
dam veniali adolerentes Tren.
p. Sordes eius in pedibus eius hoc
est in intellectu et affectu disponen
do enim hoc terrena intellectus sordi
datur per cogitationem et affectum per
amorem temporalium. p. Re. xxi.
Via huius polluta est et ipsa hodie scâ
ficabitur in vasis. hoc est munda
bitur post baptismum vestrum ego
non indiget aliquis nisi ut cre
bra ablutione confessionis et lac-

marum emundet pedes affectus
de terrena contagione terrenorum
in cogitatu et amore (Hoc est mun
dus tuus) .ii. Thimo secundo.
Si quis emundauerit se ab istis
erit vas in honorem sanctificatum
et utile domino ad omne opus
bonum paratum. sicut (in vos mundi
estis) Post instructorem petri
conuertit sermonem ad omnium in
structorem. quia omnes lauando
pertransiuit. Et ideo dixerunt qui
dam quod in locone pedum ultim
fuit petrus. quia statim post petrum
omnes alloqui iacipit et dicunt huius
quod proditor per nos fuerit qui ut
superbus et temerarius prius se
ad hoc opus exhibuit et quia ei
am de inferiori gradu fuit. Dicit
ergo: in vos mundi estis: quia a
me mundati prima Corinth. vi.
Abluti estis sanctificati estis in
nomine domini nostri Ihesu Christi et in
spiritu dei nostri (huius non omnes)
Job. vi. Non ego duodecim vos
elegi et unde ex vobis dyabolus es
et virtute quidem locutionis mo
net proditores qui conscienter erat
sibi. et tamen non expresse prodi
dit et tamen per hoc totum non revo
catur a malitia et est quod subdit
euangelista (Dicebat enim) ut
deus (quisnam esset qui tradiceret
eum) Omnia enim sciuit ante ipsum si
eret Job. xiii. Sciens Ihsus omnia
que ventura erant super eum (propte
rea dixit non mundi estis omnes)

Vide fātū strānū hui? quod dī
atū **I**saie-lxiiij. **F**acti sum? vt
imnūdū ones nos quasi pānus
menstruate vniūse iusticie nrē
ibidē **C**eadim? quasi folium vni
uersi a inq̄tates nrē quasi vēt?
abstulerūt nos p. **J**ob. p. **S**i di
xerim? qr̄ peccatiū nō habem? ip
si n.s. ac. iiij. Re. viij. **N**ō est hō
qui non peccet. **A**d hoc dicendūz
q̄ intelligit de imnūdīa origi
nali a mortali. **H** autoritates idu
de devēnialib? intelligūtur a ille
sit sordes peduz q̄s hic lauat cri
stus. qr̄ nemo diu mundū manz
ab illis a oportet illa strāne mū
bare **M**al. iiij. **S**edebit cōflans
a emūdās argētum a erūt dño
offerētes sacrificia in iusticia. ta
men iudas inf istos fuit sic ma
lum corrūpens qđ ecīā erat exter
minādū ab eis sicut sordices pe
dum. **H**oc est pedib? scilicet a
cienda p. **C**or. v. **A**uferte ma
lū ex vobis metiph a ibidē **E**xpur
gate vetus fermentū vt fitis no
ua sp̄satio sic estis azimi **J**ob.
p. **C**um veniret filiū dei vt assiste
ret corā dño affinit inter eos ecīa
thā. sic **Z**ach. 3. **A**d dext̄ā ihū
magm sacerdotis stabat sathā
vt aduersaref ei. **E**t forte ista lit
terā est causa quare lauit pedes
discipulorū vt in chil ill' adhēat
de iude p̄dicōe a auaricia **P**ost
q̄ ergo lauit pedes eoz) hic post
exemplū hu[m]ilitatis p̄mit istru

tionē ab exemplo acceptā Et di
uidit hec ps in duas p̄tes. in pri
ma p̄uocat ad imitādū perfua
dens imitacōez a minori. in secū
da autē racōez confirmat p̄ similia
quēdā inducta a p̄ sideracōez p̄
mij. a p̄ pditoris detestacōez. **d**ic
ergo: post q̄ lauit pedes eoz: qđ
ad hūilitatē ptinebat obsequij
ad purificacōez cene corporis sui
de q̄ locāōe sponsa gloriat **C**an
q̄nto **L**auit pedes meos quō inq
nabo illos (a accepit vestimenta
fua) **V**sa. lxi. **I**nduit me dñs ve
stimenta salutis a indumento leti
cie circūdedit me. qr̄ leticia est in
r̄slūpōe suorū quos p̄ctis eoz ex
igentib? deposuerat a(cu recubu
iss; iter) vt a quieto dōctrīa imm
tacōis p̄cedere videref **C**ant. p.
Cli ess; rex i accubitu suo nard⁹
mea dedit odore suum. **H**oc ē odor
amoris a humilitatis. iter autē
dicāt discubuisse qr̄ tūc discubu
it ad cenaz corporis sui ad quā di
sciplos p̄ loturā expiacōis p̄pa
uit (dixit ergo) istruēs ad imm
tacōem humilitatis (scitis qđ fe
cerim vobis) **H**oc ē quātā hūilita
tem exhibuerim vobis **P**hil. ii. **H**
sentite in vobis qđ a in xp̄o ihū
scitis ergo: quia scire a aduertē
debetis. p. **C**or. iiij. **A**ccepim? spi
ritū q̄ est ex deo vt sciam? q̄ a dō
donata sunt nobis (vōs vocatis
me) tāgit sui ad disciplos mag
tudinētā in sapiēcia q̄ in p̄tate.

De sapia dic sic: vos vocatis me
(magister) propter sapientiam excellen-
tiam Col. ii. In ipso sunt omnes the-
sauri sapientiae et scie dei abscondi-
ti. Job. iiiij. scimus quod a deo venisti
magister Mathei. xxij. Magister sci-
mus quod eras et via dei in verita-
te dices ac. Actu. xvij. Celi et ter-
re cum sit dominus Wester. xij. Quid
vniuersorum tu es Mathei. xxij. unde
est magister uerum quoniam in celis est (et
domine) propterea ad patrem Deu. vi. do-
minus deum tuum adorabis et illi soli
seruies Apoc. ix. hunc in vestimenta
et femore suo scriptum rex regum
et dominus dominicum (et benedicatus)
hoc est reuerenter et vere dicatus (sicut
eternus) et magister et dominus Et de magno
quod est deus Isa. l. auuit michi aurum
ut audiatur eum tamquam magistrum De-
domino autem dicitur Jo. xx. Dominus
meus et deus meus (Si ergo ego
lani pedes vros domini et magister) quod
minus erat debitus Luc. xxij. Ego in
medio vero sum sicut qui ministrat
(Et vos) discipulis serui qui vi-
ce habent dominum et magistrum plati scilicet
(debetis) huius exemplo prouocati
(alter) conservus (alterius) conser-
ui (lauare pedes) et ad omne obsec-
tum humilitatis Ecc. iij. Non
magister est humiliatio te in omnibus
propter. Pet. v. De superbris resistit hu-
milibus autem dat gratiam Rom. xij. non
alta sapientia est humiliibus consen-
entes (Exemplum enim dedi vobis)
prouocat per raciones exempli Exemplum

ei ponit ad imitandum Exo. xxv.
Dia facta sum exemplar quod tibi in
motu monstratum est Can. viij. Proe-
me sic signum super cor tuum ac-
cepit sic signum exempli ad quod di-
riges intentiones cordis et vires brachij
tui in ope tuo. Iacob. xij. Aspi-
cetes in auctoritate fidei et omni modo
re ihesu ad ipsu sic ad exemplum
separare christi p. Cor. iiiij. Imita-
tores mei estote sic et ego christi (ut
quemadmodum ego feci vobis) humili-
do me sub vobis (ita et vos) inferiores
me existentes (faciatis) vobis inuidem
Act. p. cepit ihesu factio. Jo. xij.
ubi ego sum ille fit et misericordia
fratrum facit vos a deo celestis principes
considerate apostolorum et pontificum confessio-
nis uerbum ille enim proponit in
humilitatis exemplum (Amen amen) hunc
inductam humilitatis rationem confortans
militum inibz cognitis et ponit du-
as ad duas operas operibz sumptuosa-
maioris scilicet ad minorem et serui ad
domini De prima dicit: Amen amen
(dico vobis) duplicit confortans quod et
dime et humane rationes et sermones non
est seruus) creatus et emptus p. ps.
Ego seruus tuus et filius aille tue-
(maior domino suo) Lu. xxij. quod ma-
ior est quod recipit aut quod ministrat
nonne quod recipit hoc est unum per quod
terram conuenerunt si aliquis contingat
Pro. xxx. p. tria mouent terram p.
seruum cum regenerauerint p. ailleaz
cum fuerit coleres domine p. stul-
tum cum saturatus fuerit a v-

(neq; apłs) hoc est nūc? (maior eo q; misit illum) cū ipse ē nūc
aus & est secunda compacio a q;
trahit similitudinē **Matt.**-x-ele
git duodecī quos & apłos nomi
nauit p;. **Cor.**-v. Pro xpo legacō
ne fungimur tāq; deo extortante
p; vos & ideo sicut ego dñs & ma
gister mittes hūiliaui me vos
humiliari debetis (**Hi**s scitis)
qr hoc in me vidi stis & si scitis ea
in imitacōis effectu (**bi**tis eritis si
feceritis ea) & iniuitat hic a vſide
ratiōe pñm **Jac.**-p;. Si q;s pſpe
xent in lege pſcē libertatis & mā
serit i ea nō auditor obliuio fus
factus factor opis ic;. **math.**-vij.
Omnis q; audit vba mea & facit
ea ic; (**Non de omib; vob; dico**).
Hic inducit pditoris detestacō
nemvt ex vſideracōe piculi mone
at ad humilitatē vtra pſūpcōe
& hoc qdem nccarum erat-qr sic
dicit **Lu.**-xxij. **Intrauerat** cogita
cio in eos q;s eoz ess; maior. & iō
ecia in luca similia hys q; hic di
citur inducit ad humilitatē exhor
tas. **Circa** hoc autē dicit tria **In**
quorū pmo oñdit honorū electio
nē. **In** secundo pditoris pſcitaz de
testacōe. **In** tercio autē successo
nū quos ad humilitateni monz au
toritatē. dicit ergo: **Nō** de vobis
omib; dico: scz q; hoc factū sitis
ad meritū et ne būtitudinis **Ma**
tt.-xx. **Multi** fuit vocati pauci v
ero electi **Rö.**-ix. **Nō** ones q; ex ista

bel sūt hys sunt israelite. neq; q;
ex semine sūt abrahæ hys sūt abr
ahæ filij. **Ego** scio q;s elegeri. scio
in q; pſciēcia eterna q; scit malū
deficiēs ab arte eterna qd intēcī
onē artificis ex sua culpa nō vſe
quiſ. ſic lumen ſolis ſi intellectua
le eet ſciret & ea q; ſuo radio coſti
tuet ad formaz lumis & ecia ea q;
deficiūt ita q; formā lumis nō vſe
quūt. **Illustrat** enī defectū defi
ciētis absq; eo q; iſtituat vcl cau
ſet ipsū **Rö.**-vij. quos pſciuit &
pdestinavit cōformes fieri yma
gins filij dei ſui hōs & vocauit:
Conf hoc obiāt qd **Job.**-vi. diā
tur **Nō**ne ego duodecī vōs elegi
& vñ? ex vobis dyabol? ē. ergo
iudas cū alijs ē elect? **Ad** hoc di
cēdū q; ē electō ad dignitatez &
hoc ē hūana & est electio ad grāz
finalē q; ſicut dicit **Aug.**? **Est** ſe
pacio finalis a māſa p dicōmis
& hoc ē dīna. qr ſolus deſcīt q;s
finaliter a māſa p dicōmis ſit ſe
pandus. **Prima** ergo elctione ele
ctus ē iudas ſim pñtem iuſticiā
vt iſtruat q; homo in tali elcio
ne ad pñtem iuſticiā debet respi
cere. **Secunda** autē electione ē re
probatus vt oñderz q; hō de pre
ſenti iuſticia nō debz pñmē **Rö.**
xi. **Noli** altum ſapere h̄ time. ſi ei
deſ natuālib; ramis nō pepat ne
forte nec tibi pcat (h̄t ipleatur
ſcriptura) oñdit pditoris pſcītā
reprobaconē ab eterno & a xpo.

Ab eterno qz p. pplexiam. p. p. be-
ta em ante predixit a xp̄o autem
qream xp̄s ante q fieret clare p
nunciauit **D**e pmo dicat: **D**evt
impleteur scriptura: vt osecuō
nem q nō causā notat qd dicat si
aut in anhabitīs determinatū ē
impleteat p effectum. signū emva-
nuī est qn nō respondet ei signa-
tum **T**hob. vlt. nō excedit vbuī
dm **M**ath. v. **J**ota enī autvnī
aperi tē. (qui māducat meū pa-
nem) pams em ille antonomas-
tice suus ē qui est corp? eius q il-
lum sicut dicit **A**ug. iudas cu-
alijs discipulis vsq ad sumpcō
nem sacramenti māducauit q tā-
to beneficō caritatis ingratus
(leuauit) machinādo calcem vt
fortiter cōcularet q hoc est (cal-
cancū suum) qd pruata malicia
suum fecit (stra me) hoc est i vi-
te mee detrimentū. **H**anc em hāz
psal. **H**abz vbi nos habem? Ete-
nīm homo pacis mee in quo spe-
ravi qui e. pa. me. mag. s. me tē.
Dupplantare em est cōculare q
uis em xp̄s pateref vt vītima
dei q oblatū p nobis mun? tam
iudas putauit totum xp̄i nomē
in contemptū q obliuionē p suaz
ducere prodicō em p. **R**eguz. ij.
Quare calce abiecisti vītimam
mēa q munera mea que precepi
vt offerrentur in tēplo meo. **D**a-
niel. viij. **B**estia terribilis atqz
mirabilis comedens atqz cōm-

nuens q reliqua pedib? suis con-
culans. **H**ec em bestia iudani fig-
mificat qui sacramentū sumendo
comedit panez domini. ni. qui furā
dō cōminuit facultates dm. q pec-
cato tradicōnis intendit concil-
care vitam q nomen dm. (**A**mo
do dico vobis prūsq fiat) **H**oc ē
ex nūc p̄nuncio vobis anq̄ com-
pleteur. quia ego vt deus p̄scio
istud **V**sa. xlvi. **A**nnuncians ab
exordio nouissimū q ab inicio q
nondū sunt facta dicens **J**ohā.
xiiij. **E**t nūc dixi vobis priq̄ fi-
at (vt cū factuz fuerit creditis)
Vsa. xlviij. **P**riora ex nūc anū-
ciati ex ore meo exierūt **E**t audi-
ta feci ea hoc est (qz ego suz) qui
vere sum solus habens immorta-
litatem q lucem inhabitan iac-
cessibilez. quia licet iste me p̄dat
ad mortez carnis: non auferit p
manēdiam deitatis q licet in oc-
culto moliatur p̄dicionem. tam
latere nō potest luce inaccessibi-
lem sicut dicit p. **T**hi. vi. **V**saie
xlv. **N**on in occulto locut? sum
in loco terre tenebroso. (**A**men
amē dico vob) tāgit autoritatez
electoz successoroz suoz q tāgit p
mū i eis q suscipiūt **D**e pmo dic
(q accipit si quē misero me acci-
pit) dicat bñficio hospitalitatis q
obediē mandato q ruerēcie exhibicōe. **D**e p̄rio dic **G**al. vi. coic
is qui cathefizatur verbo ei q se
cathefizat in omnibus homi-

Descđo Luce. x. qui vos audit
 me audit. de tercō **Heb.** xij. obe
 dite p̄positis vñis a lvc ē qđ seq̄
 tur (me ac̄ipit) **Math.** xxv. qđ
 vñ ex mīmīs meis fecistis mi
 chi fecistis (**Qui aut̄ me accipit**
accipit eū qui me misit) qđ pater
 ē in eo s̄bstancia a vtute a opere
 a ipa p̄sona patris. qđ pater ē.
 cognoscit in filio. qđ intellectus
 vñ? relatiuorū est i altero. **Ma**
thi. x. Qui vos recipit me recipit
 a qđ recipit me recipit eū qui misit
 me. Luce. x. Qui vos spernit me
 spernit. **Math.** x. qđ recipi t̄ p̄phē
 tam in nomine p̄phete mer. p. ac.
Sic ergo ad humilitatez forma
uit qđ sue p̄tatis successores reli
quit. Hoc cū dixi ih̄s turbat?
est sp̄u.) Dic instruit discipuloz
 ad caritatē a lvc totū factū est in
 scđa cena corporis sui qñ corp? su
 um discipulū tradidit a celebrian
 dū ab eis sacramentū precepit a
 instituit sic patuit **Math.** xxvi.
 a **Luce.** xij. **Hoc aut̄ semiple**
 nelic dicāt. qđ sciuit euāgelista
 qđ in alijs lvc p̄fecte describitur
Dividit aut̄ hec ps in tres par
tes. In quarū prima describitur
 scelus pditoris atra caritatē agē
 tis. **In secūda describit claritatē**
 corporis mistici ex dulcedime caita
 tis diligibl̄ ibi: **Cū ego exi; di**
 xit ih̄s: **In tercia ponit istituco**
 nē caitatis ibi: **Filioli mei adhuc**
 modicū vobiscū fū: **In p̄ma ha**

rū dīc tria s̄. turbacōis que ex fa
 ctō pditoris futura erat p̄testacō
 mis. **Discipulorū ex p̄testacōe fa**
 ctā hesitacōemq̄ pditoris qñdaz
 amonitoria reuelacōem. **In p̄**
 mo lvc̄ duo sūt turbacō a p̄te
 stacio-turbacōem exp̄mit a i se
 a in modo. in se exp̄mit eā dices
Cū hec dixisset: de institucōne di
 scipulorū ad humilitatē: turba
 tus ē: vt ostēderet se verū hōmez
 in quē caderz turbacō p̄passiōis
 vt in āte habitō capitulo ē nota
 tū a determinatū. magie ex presē
 cia traditoris qđ interī mortē eius
 machinabat. **P̄s.** Conturbata
 sūt om̄ia ossa mea a aia mea tur
 bata est valde: sp̄u: p̄ hoc tangit
 modū. qđ ipē spiritu suo in se fe
 cit istā p̄passiōis turbacōez. qđ
 nichil in eo fuit qđ nō ess̄ electū
 a ordinatū rationabili volūtate
Et ideo Gen. vii. significatus est
 p̄ archā. **In qđ vt dicit om̄ia aia**
 lia: lvc ē animales mot̄ pacati
 fuerūt **Job.** v. bestie terre erunt
 tibi pacifice lvc est bestiales mo
 tū qđ in alijs pugnāt cōtra xp̄m
Q̄ xp̄e tibi in corpe tuo erāt paci
 fice a om̄ino spiritui obediētes. a
 ibidē **Et scies qđ pacatū est habi**
 taculū tuū. **Dic ergo turbatus**
 ē sp̄u ex iude pñcia. vñ glosa exē
 plū prebui vt doleētes alijs tur
 bēm. qđ miserijis iude cōpaciens
 fuit (a protestatus ē a dixit) am
 monitione volēs miserū a scelere

reiuocare (Amē amē dico vobis)
Dupliciter confirmat qz nō tñ ex
psencia sed ex signis tradicōnis
iam traditor in malicia conforta
batur: et crescebat in pertinacia
pueritatis (Quia vn?) excepte
ab alijs malicie (ex vobis) Non
merito sed numero Matt. xx. vi.
Vn? ex vobis me traditur? est in
ista nocte Marc. xiii. Amē amē
dico vobis. quia vn? (ex vobis me
tradet) qui māducat mecum p̄s.
Qui similē meū dulces capiebas
ābos. ac. Per hoc tamē non pro
didit quia om̄is secū in eadē men
sa comedērūt. sed voluit ut iudā
steleris sui cōsciencia inducēt qz
latere nichil posset ēi qui ocul
ta cordis sui protestari posset. Et
sic dñi tradere p̄timesceret. Cōsci
us enī ipē sibi de se putāe deberet
om̄ia dicā (Aspicebāt ēgo ad in
vicē discipuli) tāgit de verbo dñi
iter innocētes ortam besitacōem
et hoc est. Aspicebāt ergo quasi
nouo stupore pauci. admulicem
discipuli vt q̄sq; disceret ab alio
scelus de quo sibi nō erat cōsciens
ac si diceret quilibet illud p̄me.
Coz. iii. Nichil michi cōsciens
sum sed nō in hoc iustificat? sum
q̄a plus credo verbo filij dei de me
q̄ michi ipsi et h̄ est (besitātes)
sue dubitātes (de quo diceret)
Dubitatio enī timor cordis fuit.
quia sermōem cristi vērū esse nō
dubitabant. quē enim semp &

ritate firmatum inuenient et ab
alia parte innocentē cōsciencia
de criminē nō redarguebat. Vn
de Matt. xxvi. Cōtristati valde
ceperūt singuli dicere. Nunquid
ego sum dñe? et hoc quidē primo
dixerūt ita et q̄ iudas querēs di
xit. Nunquid ego sum rabbi? Et
r̄spondit domin? tu dixisti p̄ qđ
eciam dñs eum non prodidit q̄
uis ille ut proteru? quesierat. Di
cendo enim tu dixisti cōmune est
Nec per hoc tangit nisi ille q̄ sibi
cōsciens est de criminē. post interro
gationes autem singulorū facta
funt que hic dicūtur (Erat ēgo)
tangit hic āmonīcio et cōmumis
per quā non notabilis nisi apud
semetip̄m efficiebatur reuelacio
p̄ditoris. Et dicūtur hic tria sci
licet signum āmonītive reuelaci
onis. Augmentum malicie pro
ditoris ibi. Et post bucellam et
temp? excecaōni sue congruum
ibi: Cum ergo accepisset ille bu
cellam: In prima harum pari
um dicūtur q̄tuor scilicet descrip
cio eius cui fit reuelacio. q̄stio fa
cta ad illū symonis petri signū
reuelacōnis huius secreti. Dicā
ergo Erat autē (reumbēs) h̄ est
reclamat? (vñus) vñce inter ali
os sermonib? istis territus et se
ipm sustiere nō valens eo q̄ tro
re eāt resolut? (ex discipulū eius)
qui disciplinā caritatis et māfue
tudinis et būilitatis xp̄i perfede

fuerat imitatus (in finu ihu) sic
imix⁹ sup euz quē dilexit Abac⁹.
ij. Dñe audiui auditū tuu⁹ ⁊ ti-
mui consideravi opa tua ⁊ exp avi-
⁊ hoc ē laialis exposicio Tamē mo-
ralis notatur hic q̄tuor cause hu-
iu⁹ recubit in finu dñi ne temei-
tati iohi⁹ ascribat: quaz vna ē
terror verbi dñi. secūda ē delica-
cio cibi assumpti. ⁊ tercia affcūs
amoris p̄cipui. q̄rta excessus tē-
placōis verbi dñi. De p̄ma causa
ia āte dictū est. p̄s. Timor ⁊ tre-
mor venerūt sup me ⁊ cōtexerūt
me tenebre. De secūda causa est
q̄rab⁹ dulcis generat somnū su-
auē ⁊ somn⁹ reclinacōem siue re-
cubitū inducit ⁊ sic ifus intus
dulcedine sacramēti recubuit in
pectore dñi. p̄s. In pace i idip̄fū
tor. ic. Canti. v. Ego dormio ⁊
cor meū vigilat De fīca causa dī
Cant. viii. Que ē ista q̄ ascēdit
de deserto delicijs affluēs immixa
sup dilectū suum. De q̄rta causa
dicāt Dan. x. Dñe in visione tua
solute sūt cōpages mee ⁊ nichil
in me māsit virū ⁊ terrori q̄dē
assribit destituco. cibo autē qui
es. amori recubitus ⁊ tēplaciōi
fin⁹. vn Aug⁹. ab ipso sacro do-
mīnī p̄tois fonte potauit euā
gelij fluentia ⁊ hoc ē qđ dicē (quē
diligebat ihu⁹) In principio h⁹
libri q̄tuor sunt assignate cause
q̄re hūc discipulū diligebat ihu⁹
⁊ ibid determiniatur q̄lit xp̄s

Ihs dñs noster vnū p̄l⁹ ⁊ alterū
mīn⁹ diliget nec oportz q̄ ista re-
petatur. ij. Re. p̄. Frater mī iona-
tha de core mīmis ⁊ amabil⁹ val-
de Cant. viii. fortis vt mors dile-
ctio (mīuit ergo huic) hoc ē io-
banm (symō petrus) pbabile ē
hos duos inf alios fuisse p̄l⁹ fa-
miliares ⁊ ido mīuisse sepe iūicē
⁊ cōtulisse de secretis Job. xxi. cō-
uersus petrus vidit discipulū
quē diligebat ihs q̄ ⁊ recubuit i
cena sup̄a p̄ct⁹ eius ⁊ dixit ei do-
mine q̄s est qui t̄det te? (Et dic
ei quis ē de quo dicit⁹) Sed q̄
ritur q̄re petr⁹ p̄ seip̄u nō queſi-
uit Ad qđ dicendū h̄m Cris. q̄
bene fuit apud dñm tante fami-
liaritatis sic iohes. h̄ tamē crist⁹
hoc abeo celavit. q̄r tāti zeli fuit
petr⁹ p̄ dño q̄ si p̄ditorez discre-
te cognouissz p̄ certo an p̄dicio
nē interfecissz eū. h̄c noluit do-
min⁹ ne disp̄satio dñm consili⁹ i
pediret Rō. xij. Date locū ire scri-
ptū est ei michi vindictā ⁊ ego
refbuā (Itaqz cū recubuissz ille
iohes sup̄ p̄ct⁹ domini) Job. xx-
xij. p̄ somnū i visione nocturna
q̄n irruit super sup̄ lōmes ⁊ dor-
miūt in lectulo. tūc aperuit auēs
virorū ⁊ erudiēs eos instruit di-
sciplina (dicāt ei) ausu familiari.
(Dñe quis est⁹) p̄s. Dñe reuelā
oculos meos ⁊ co. mi. de le. Ita i
certa ⁊ occulta sapiēcie tue mani-
festasti michi. (R̄ndit ihesus)

Videtur reuelacio nisi signum
In hoc autem signo duo dicuntur
se; signum et opus eius quid si
gnuni designat designatio. **Dicit**
ergo (ille est cui intinctum panem
porrexero). **P**ut autem hic due opi
miones una dicunt quod intinctus pa
nis fuit corpus Christi intinctus in sa
guine. **vñ A**ugustus in originali su
i plocum istum quid manis si iude
datus est panis Christi per quem manu
patur dyabolo cum videas ecclasia
rio paulum datum angelo dyaboli
per quem perficitur in Christo ita et bono
malum perfuit et malo bonum obfuit.
Hoc corripit qui non diuidicat cor
pus Christi quoniam damnatus est quod ad eum
mensa sanguis se amicu amicu ac
cedit. **D**i reprehensione tangitur ne
gligentia cuiusvis qua pena per
cutit venditor veritatis. **In glo**
tam hic quod Augus. impone dicit
quod panis intinctus non fuit corpus
Christi. **H**oc tamen cum aliis supererat
corpus Christi et post eam superhit bu
cellam quod designatus est Iohannes.
Et ideo non dicitur vero qui dicunt
iudam corpus domini non sumphisse
quod sim abbas istas opiniones sup
fit corpus domini. **A**ugustinus autem in hi
storiis dicit quod quod iude in detrimen
tu sue salutis panis intinctus por
regebat. ideo hostia corporis domini
Christi sanguinem intincta nulli exhibe
tur. **G**loria. Panis intinctus significi
cat iude fictionem quod fictus amicu
venit ad cenam que enim tingitur

non mandantur sed inserviantur. **D**i
autem aliquod bonum significat fi
ctio et de bono in gratia non in merito
secura est damnatio. **D**icitur propter spiritu
ritus sanctus discipline effugiet fiducia
et strabat se a cogitatione quod sicut sine i
tel. et corripit a superimpositione. **E**t
cum intinxisset panem que soli iude
porregebat sic mutat gloriam. **D**edit
iude symois scariothis. **C**ontra
rum videtur Math. xxvi qui inti
git mecum manum in papamide habere
tradidit. **S**ed ad hoc dicendum quod utrum
que vero fuit quod iudas intinxit et
eum dominus iude intinctum porrexit et il
la vice nullus alius intinctum accepit.
Videtur autem quod iudam dominus per hunc
perdidit quod non interest utrum aliquis
quis perdatur occulte nomine vel
circumscriptione signum quod nulli alii
potest auemire. **D**icendum ad hoc quod
non perdidit quod illud signum omnime
fuit oes enim secum de cathimo inti
xerunt. **vñ L**uke xxij. Veruptamen
manus tradentis me mecum est in me
sa et similiter omni apostolorum manus se
cum in eadem mensa fuerunt. **D**icunt
tamen quidam satis bene quod aliud est
de criminie facto et de criminie futu
ro aliud. **C**rimen enim factum non de
bet perdere corripit sim modum qui
describitur Math. xviii primo in
te et ipsius solum. deinde adhibendo
alios conscientias criminis per quos co
vincendus est si negauerit. ut dicit
Augustinus et deinde corrigen
dus est ab ecclesia. **C**rimen autem

futurū qđ non est nisi in voluntate & ppter qđ nō cōdenimatur homo in iudicio hūano potest ad cautelā caute reuelari ut caueatur & vt ille a pposito reuocetur dumodo in iudicio alia talē non pcedatur. qđ de sola voluntate in iudicio hūano nō iudicat. Et hāc opinio eoz ego p̄babilē valde dico. Adhuc autē est alia opio dō qđ aliud ē de deo & aliud ē de hōe. Homo enī ex sui solius scia nul lum penit? debet reuelare. qđ cum in iudicio p̄bare nō possit reuelatio sua ad nichil p̄tus ēt vtilis. s̄ deus qui inspecto ē cordis hīs legib? nō subiacet & ideo cui vult reuelare poterit. sīc p̄ctū bēly sacerdotissamueli reuelauit p̄ mī Re. iii. & p̄ctū dauid nathā p̄plete reuelauit. ii. Re. xij. & hīs solucio ē p̄ certo vera. vñ etiā cri st? hoc reuelauit hīs q̄bus p̄fuit ad fidem sue deitatis & ad p̄fētum cauētis. (Et post bucellaz) Hic post tot remedia tāgīt augmētū. p̄dicōnis opus acceleratuz & hoc significat euāgelista a discipulis nō ēt intellectū. dicit ergo Et post bucellā: hoc ē p̄t? panem intinctuz quē intra cellā bucce cōclusit (introuit i cū sathanas) introuit autē nō illabendo qđ de us solus ut dicit Heda illabi p̄t in animā. s̄ p̄ augmētū malicie

& p̄suasionis effectū. p̄s. Constitue sup̄ eī peccatorē & dyabolus stet a dextris ei? dyabol? enī a thonomatice p̄tōr dicit. qđ ōne opus suū p̄ctū est. Job. xij. cū dyabol? mīssiz in corū t̄derz eū iudas symonis schariothis. Ante enī possederat dyabol? eū p̄ptuz ad voluntatē p̄ ea possedit eū p̄ptū ad voluntatē confirmatā ita q̄ traxit eum dyabol? ad maleficū sīc suum mācipiū. Job. vi. Vn? ex vobis dyabol? est. (Et dixit ei ihesus) Ecce traditōnis acceleratio (qđ facis fac cīcī?) glō. nō precepit. s̄ p̄dicat iude malum nob̄ bo num. qđ hoc vult cito fieri nō taz festinādo in illū penā q̄ in salutem fidelū Proi. p̄. Pedes eoruū ad malū currit & festinat ut effūdant sāguinē innoxii. xp̄s enī festinavit ad salutē fidelium. Alia translaciō. p̄s. festinavit ut gygas ad currēdum viā suā. Luce xij. baptismo habeo baptisari & quō coartorūsq̄ duz p̄ficiatur. (Hoc autē nemo sciuit discubēciū) hic oñdit qualif̄ hoc signū fuit ignotuz & similit̄ verbū qđ secutū est signuz & ideo in cōi q̄ de p̄uis oñdit ē ignotū. Secundo aut̄ oñdit q̄ diuersimode ē inf̄ patū dicē ego hīs ergo s̄. dictuz nō sciuit: hoc ē intellectū: discubēciū in cena (Ad qđ dixerit ei) p̄uis ūnes scirēt q̄ nō nisi aliquod bonū dixit Job. xxxij. Instruit disca

plim ait auertat lumen ab hijs
que fecit qd liberet eum a supbia
eruēs animā eius a corruptione.
vñ dñs in hoc scelere p̄quis cau-
te monuerit iudam tamē pacie-
ter tacuit qd nō manifestauit. **I**sa-
lvij. Non cogitasti in corde tuo.
qd ego tacens qd non videns p̄s.
Factus fū sicut homo nō audies
qd nō q̄c. **(Q**uidā ei putabāt) di-
cūt qualiter i diversos sensus ac-
cepit interpretacōe dīctūz domi-
ni qd non fuit intellectu. **(q**rlōcū
los habebat iudas) **G**lō. Locū
los habz in quibz oblata serua-
bant suoz necessitatibz qd aliorum
indigencis in quo datur forma
eccie seruāda necessaria qd videt
non debere cogitare de crastio ne
p̄ terrenis seruiat vel timore in
opie iusticiam deserat qd hec omnia
in antehabitis dicta fuit qd deter-
minata. **P**rouer. xxx. **D**ivicias qd
paupertates ne dederis michi sed
tm̄ victui meo tribue necessaria ne
forte faciatus illiciar ad negan-
dū qd dicā quis est dñs. qd egesta
te copulsus furor qd piurē nomen
di mei qd hoc est qd dicit qd ea que
mittebant i solaciū sumptuū a
fidelibus annis xp̄i portabāt vt
p̄mpta essent tempore necessitatis
Putabāt ergo quidā qd dñs ser-
mone suo hec tēdisset qd (qd dixis-
set ei ih̄s) illo sermōe suo (enī
ea qd nobis opus fuit) in abis et
sacrificis (ad diē festū) p̄asclē

qui in crastino instabat. qd filie
factū ē. **J**o. iiiij. vbi dicāt discipu-
li ei abierūt in ciuitatez vt cibos
emerēt (aut vt egenis aliqd da-
ret) hoc alij interptabant qd in
istos solos duos v̄sus xps pecū-
am submissaz sfueuit ergare.
Thōb. iiij. **E**x tua sba fac elemo-
sinā tēc. p̄ub. vij. bonoā dñm de-
tua sba qd de p̄michis fruguz tua-
rū da paupibus. **I**nnocetes em̄
sem̄ p̄ie interptatur one dīctū
qd nō est exp̄sse malū. **C**ū ergo
acepisset ille bucellā) terciū est
vbi tēpus zgruiuz tante malicie
designatur. **D**icit autē tria: qd ex
bono pficit in maluz qd exiuit ex
inde zorciū bonoz qd tūc fuit tps
tenebroſū. **D**icit ēgo: **C**ū accepis-
set ergo de manu dñi ille iudas
bucellā intindā. p̄. **C**or. xi. Qui
em̄ māducat qd bibt indigne iu-
dicās corp̄ dñi (exiuit atuo)
Glō. aperte a dñō recedit. **G**en.
iiij. **E**gressus cayn a facie dñi bi-
tauit in terra p̄fugus. **C**ayn in-
ptatur possessio qd sic iudas p̄ p̄-
cij possessione exiuit a deo qd omu-
in bonoz zgregacōe. iiiij. **R**e. v.
Egressus est ab eo leprosus qd si-
mix quia totus lepra p̄dicois re-
spersus (Erat autē nox) tenebro-
sa. qd lux vera in corde suo oculu-
erat. **G**lō. **N**ox zgruit sacramen-
to. **E**rat enim cui exiuit fili⁹ tene-
brarum facies opera tenebrarum

Dap. xvij. Ignis quidē nulla vis poteāt nec sydez limpide flā me illuminare noctē illā horredaz Job. iiiij. Noctē illaz tenebrosus turbo possideat q̄ nō illustret lūne (Cū ergo exissz) tāgit hic clarificatio corporis diligibilis qđ in stituit hic ad formā caritatis a qua sepatus est q̄ cōtra caritatē est opātus. Dicūtur autē hic q̄ tuor sc̄z quis clarificat q̄d in ipso clarificat q̄s est clarificās q̄ acceleracō clarificacōmis. sic āt supra ca. viij. notauim⁹ Duplicat clarificat xp̄us: in se cīm suis mēbris q̄ de vtraqz clarificacōe hic loquit̄. dicit̄ ego: cū exissz: sicut i purū sepatum a puro (dixit ihe sus) de suo q̄ de mīstico corpore. (nūc clarificatus ē) in se in cauſa nō in effectu (fili⁹ bonis) qr̄ modo inchoata ē tradicio passioinis cui⁹ merito ex agruo datur ei claritas resurrectōis q̄ ascētis mīsticis. Dimilit q̄ in corpe mīstico ē clarificatus. qr̄ iude exitus malorum a bonis significat segregaciōne. De p̄. Job. xiij. venit hora clarifica filiū tuum. De secūdo Luce iiiij. Cui⁹ ventilabz in manu sua q̄ p̄mūdabit aream suā Math. xiij. Colligite p̄mū zizania in fasciculos ad cōburedum. triticuz autē cōgregate in horreū meum (et de⁹) paf (clarificatus est in eo) qr̄ cui⁹ voluntatē semp p̄fecit in terra filius bonis: ille mō bea-

ticando eum in corpe & suos p̄ificando plenā se caritate in ip̄o demonstrabit Job. x vij. Ego te clarificauis sup terrā op̄? sc̄sumā ui qđ dedisti michivt facere: clarificatus ē de⁹ in illo: quia p̄ mō tam sue v̄tutis opacōez se eciaz in passiōe sua q̄ morte demōstrabit (si de⁹ clarificatus ē in illo) sic iam dictū est claritate v̄tutis in passiōe mortis in corpe p̄prio q̄ in sepaciōe maloz a bonis in corpe mīstico. tunc q̄ hoc est: (de us pater clarificabit illū) sc̄z filiū (in scipso) Glō. vt hūana natura verbo v̄mīta eciaā immōrīlitate donet Job. x vij. Clarifica me pat̄ apud temetiphi (q̄ atinuo) fine tēporis interpolacōe (clarificabit eu) qr̄ sua resurrectiō non differt vsqz ad cōmūnē omīnū resurrectionē. ps. Non dabis sc̄m tuū videre corruptōez notas mīchi fecisti vias vite adimplebis me tēc. Actu. iiij. De⁹ patrū nrōz clarificauit filiū suum ih̄m quē vos qđem tradidistis q̄ negastis āte faciem pylati (Filioli adhuc modicū tēc) lūm̄ h̄ tangit instruōez ad caritatē. In pte autē ista tria dicūtur. in quorū p̄mo se oñdit caritatis mādatū vltimo dare vt amodo cordib⁹ discipulorū infigatur. In secūdo dat ipsum caritatis mādatū vt dilectōe cor informet ibi: Mandatū noui⁹: In tercio p̄sūp̄cō petri de cristi

dilectione et signo dilectionis refre-
natur ibi: Dicat ei syno petr?: In
pmo hoc dicatur quatuor quorum p
mū est teneritudo dilectionis ad fi-
lios om̄sa. secundum separacionem ab ip-
sis. tertium voluntas sequendi xp̄m in
discipulū infirmitate. quartum est ex spe
perficiendi voluntate perfectio caritatis
xp̄missa. pmū notat in hoc q̄ dicit
at filiolus Christianus enim dicit q̄ ali-
quoniam dimitutua p̄ familia
ritate et amore et ita loquitur h̄i xp̄s
Sapie. xvi. **S**ubstantia tua et
dulcediem tuā quā in filios h̄es
on̄debas. Dicat tū quādā glō. q̄ di-
ctio dimītūa nōt in eis adhuc
v̄tute dimūtiōis ac si dicit **N**ō
estis filioi Aliqñ cū v̄tute cresce-
tis etis filij. p. Cor. xiiij. Cū essez
piuli loqbar ut piuli medi. vt
p. sapi. vt p. qñ aut fa. sū vir eua-
cuui q̄ erāt p. Gal. iiiij. Filioli
mei q̄s iterū p̄ tuo donec cē. Isa.
xlvi. Qui portamī a meo vtero q̄
gestamī a meavulua v̄sq; ad se-
nectam ego ipse v̄sq; ad canos
ego portabo ego feci et ego faciā;
ego portabo et ego saluabo (Ad
huc modicū tps vobiscū sum) cū
stati immineat in captitas et pas-
sio et mors Jo. xvi. Modicū et iā
nō videbitis me **D**icit coñ h̄i est q̄
dr **M**at. vlf. Ecce ego vobiscū fū
om̄ibꝫ diebꝫ v̄sq; ad cōsumacō et
seculi. **D**icit hoc iam an solutū est
quibꝫ loquitur de p̄sencia corpali-
ibi autē de p̄ncia dimitutis in gu-

bernatōe gracie (q̄retis me) desi-
derio sequendi Can. ij. Querā quē
diligit aia mea ps. Queite dñm
et confirmamī. ic. (et sic dixi iude-
is) p̄quis aliter et alia de causa di-
xerūt eis. Dixi enī iudeis fine detini-
nacone t̄pis q̄ nec mō nec vñq̄
poterāt me seq̄ nec cōsequi ppter
animi sui obstinata maliciā ha-
bitā. vobis autē dico cū determi-
nacone tempis sicut ergo iudeis
dixi h̄ec v̄ba (Quo ego vado vos
nō potestis venire) **J**ohis. viij.
Ego vado et q̄retis me et i peccato
v̄ro moriēm Quo ego vado vos
nō potestis venire **M**ath. viij. M̄
ti dicit michi dñe dñe. Nōne in
noīe tuo pphauim? et demōia in
noīe tuo eieām? ic. Et ego vfit
bor illis. q̄ ego nunq̄ noui eos.
Math. xxv. Dñe dñe ap̄i nob̄ et
r̄debit Amē anī dico vob̄ nescio
vos **D**ic ego vob̄ dixi et iudeis (et
vobis dico mō) h̄i est dico vob̄ q̄
nō potestis ad me venire mō h̄i po-
stea venietis ad me. Causa at q̄
re mō nō potestis est impotēcia
v̄ta. q̄ n̄ estis adhuc sp̄issandi
receptibiles ad robur sicut nōui
m̄ supra. viij. ca. heb. ii. Timore
mortis p̄ totātā obnoxij erant
fuituti et op̄z vos p̄ caritatē ab il-
lo timore libeari p̄. Jo. iiiij. Timor
penā h̄i timor non ē in caritate h̄i
p̄ ca. fo. mittit timor et iō **L**uce.
vlf. dicit. Sedete in citate et ora-
te quo adusq; induamī v̄tute

exalto. qz mō estis infirmi post ea aute; pcepto spūscō ad robur pficiemī tunc dicetis illud Ro ma viij. Certus sum em̄ q neqz mors neqz vita neqz p̄cipatus neqz virtutes neqz instācia neqz fortitudo neqz altitudo neqz p̄fūdum neqz creatura alia poterit nos separare a caritate q est in cri sto ihū dñō nostro. (**Mandatū nouū do wobis**) nouū dicit ppter sex causas quaz vna ē in glō. qz licet ecīā vetus sit. **Leuit. xix.** Diliges amīcū tuum sicut teipsum tamē hic nouū additur modū vt diligas ecīā inimicū in hoc q̄ est p̄ximū qz p̄ naturā est in eodem pente. qui autē fuit de eodē pente p̄ximi fuit. qz sunt in uno t pmo ḡdu ciundī t h̄ nō intellexerunt carnales veteris legis. t ideo lex dicit diliges amīcū tuuz t odio habebis inimicū tuuz. **Alia cau sa** ē qz nouis exēplis dictum est cōfirmatū Rō. x. Comendat autē de caritatē suaz in nobis qm̄ cū adhuc inimicū eēm̄: de p nob mortuū est. **Tercia causa** ē qz no uo sp̄iritu obseruat p̄us em̄ ser uabat sp̄u seruitutis mō autem sp̄u libertatis ita q̄ ecīā gaudent diligatur inimicū nec ecīā vindicta petat ab ipso t bñ facit ei si i digz matl̄. v. **Diligite inimicos vros bñfacite hijs q̄ oderūt vos t orate p̄ psequētibz t calumni antibz vos** **Quarta cā** est qz sp̄u

ōmia innouāte est hoc mādatuz nouū. hoc est dicere qz innouat p̄ effectū vt possit impleri Apo. xxi. **Dixit q̄ sedebat in throno et ce noua facio ōmia dicit Glō.** Q̄ sedens in throno ē spūscūs. p̄. sp̄ū itez innoua in visceribz me is. **Q̄nta causa ē quia in nouita te forme facit impleri ōmia p̄cep ta.** hoc em̄ qd p̄us erat in factis tm̄ i lege factorz que respiciebat ad manū t nō ad animū. nūc at lex caritatis implet ex animo et nullū ponit finem. plus em̄ vult ex affectu facere q̄ lex p̄cipe pos set in ope t in hac intēcone dicatur latū mandatū tuum inimis. **Cant. p.** Adolescētule dilexerūt te inimis Gen. xxix. Videbant ei dies pauci p̄ amois magnitudi ne. p̄. Dixi nunc cepi ic̄. **Huxta** t vltimā cā est qz cū nouum fit qd suo p̄cipio a quo trahit ēē est p̄imiqui mīchil ē qd ita nos nro p̄cipio p̄imquos facit sic dilectō que nos p̄ ōmibz deo coniungit. vñ. **Isa. vi.** **Meraphi** su p̄ thronū di stabant immediate apud deum cōsistētes **Meraphi** autē intēdetes vel ardētes signat vel sonant **Cant. vi.** **Lampades** eius lāpades ignis atqz flāma rum aque multe nō po. ex. ca. dei dicit ergo: mādatū nouū do wob **Dicatur autē hic tria scz mādatū dilectōis fori t signuz. de manato dicit tria scz mandatū ipz**

q̄ inuit esse nouū q̄ de quo sit mā
datū De p̄mo dicit mandatum.
mā datū autē dicit quāsi manu
datū. qz op̄e qd̄ per manū signa
tur debet esse p̄batū. vñ Grego.
Probatio dilectōis exhibito est
operis. amicor̄ enī idem ē velle q̄
nolle vt dicit Tullius. nec medi
ligit qui contraria voluntati mee op̄a
ratur Jo. xiiij. **N**i quis diligit
me sermonē meū seruabit. sic ei
Rō. xij. Plenitudo legis dicitur
dilectō. qz h̄m q̄ ibidē dicit. qui
p̄ximū diligit legem impletum.
qz quicqđ lex caritatis p̄cipit to
tum in opere proximo impendit
Hinc est qd̄ Deut. xxij. dicit in
dextera eius ignea lex. Ignea em̄
lex in dextera est lex caritatis in v̄
tute operis. hinc est p̄ Cant. vi
ij. Dilectō me? clamat ad me po
ne me sicut signaculū sup̄ cor tu
um q̄ sup̄ brachiū tuū qz fortis
est vt mors dilectō. Clamor em̄
dilecti est int̄cio deuocōis q̄ fer
uor implendi de dilectione man
dati qd̄ sicut signaculuz hoc ē si
gillum p̄fundatū ponitur in cor
de qn̄ mandatū ad int̄imū pene
trat affectum. ponitur autēz sup̄
brachiū quādo totis viribus in
opere ostenditur mandatū de di
lectōne. hinc ē p̄. ij. Cor. ix. pau
l̄ dicit achāicas. Achaia p̄ata
est ab anno p̄ore. nunc vero q̄ fa
cto ostendite. qz parum est dice
re se diligere p̄ximū in corde mīsi

on̄dat mandatū in opere p̄. Jo
ban. ij. Nō diligam? verbo neq;
lingua h̄ opere et veritate. hoc ē go
mandatū est nouū. qz sicut dixi
m̄ est suo principio p̄pinquum.
Est et ideo forte ad saluandū i oī
bus p̄fectum. hec enim om̄ia ha
bet id quod suo principio est p̄
pinquum hoc est semio vel antiqu
itate virib? non est destitutū hoc
est p̄fectum et integrum in nullo
p̄ vetustate corruptum. Deb. vi
ij. qd̄ antiquaf et senescit p̄pe in
teritū est. De fortitudine quidēz
caritatis dicit Cant. viij. Fortis
est vt mors dilectio tua nō qui
fortior sit caritas q̄ mors. h̄ qn̄
li fortiori poterit xp̄ari. De inte
gritate autē dicit Jac. p̄. Ditis
p̄fedi et integri in nullo deficien
tes sic ergo est nouū. Obicit autē
de hoc qd̄ dicit. p̄. Joh. ij. Non
mandatū nouū do vobis h̄ vetus
mādatū qd̄ habuistis ab mīco
Dz hoc iā solutū est qz q̄uis ve
tus sit ab atiq; autoritate dei mā
datū tamē nō inueteauit sic alia
h̄ om̄ia alia moralia innouauit si
aut dixim?. qz ceremonialia con
sumpta sūt vetustate. h̄ moralia
seruabātur in vetustate timois
et vetustate littere. Sed māda
ti dilectōis om̄ia innouat vt se
uentur in sp̄us nouitate vt dixi?
et ideo dicit caritas legis plenitu
do Rō. xij. Pleitudo legis est di
lectio h̄ ēgo mō est nouū: do vob

Ecce mādatū hūi? autoritas. qz
 ipse sūmus p̄mulgat impator
 nec p̄cipit h̄ dat. qmisi ipse det
 impleri nō pōt. vñ Aug⁹. da qd
 iubes a iube qd vis. dat em̄ sp̄ni
 dilectōmis in quo mādatū iple
 tur Ep̄l. iiiij. dedit dona bonī
 b̄? W̄ester. ij. largit⁹ est muneā
 iuxta magnificēcīaz p̄cipalem
 Lu. xi. D̄r v̄ celestis dabit sp̄ni
 bonū petētibus se. dat ergo libe
 raliter siue gratis. dat effluenter
 dat dulcī. dat vtiliter. De prio
 dicit Matth. x. C̄ritis accepistis.
 De secūdo Iac. p̄. dat ōmbus af
 fluent a nulli impropat. De f̄cio
 p̄s. Parasti in dulcedie tua pau
 peri de?. qz nō nisi in dulcedine
 dat qd ōma dulcia facit etiā que
 amara sūt in seip̄sis Ecc. xxiiij.
 Sp̄us me⁹ sup mel dulcis. spi
 rit⁹ autē siuis ɔstat qz est spiri
 tus dilectōmis. De vtilitate autē
 isti⁹ doni est qd dicit. Ieb. xij. h̄
 est pater celestis erudit ad ipsū
 qd vtile est i r̄apiēdo sanctificaci
 onē eius sic ergo (Do vobis vt
 diligatis iuicē) Ecce de quo est
 istud mādatū. dicit autē duo trā
 fīcōem dilectōmis a retrāfīcōem.
 qui em̄ amat reāmari petit. Vñ
 Hermes trimegist⁹ dicere dicit
 Nonas monadē genuit a i se re
 fredit ardore Proverb. viij. ego
 diligētes me diligo. sic em̄ dicit
 Dyo⁹. qz extasim faciēs est dīm⁹
 amor. hoc est extra posicōez quia

cor amātis ponit extra amātem
 i amatū a cor amati p̄ readama
 cōem in amātē p̄mū a hoc notat
 p̄ duo que dicit vt diligatis iu
 cēm Rō. xij. Nemini qz q̄ deba
 tis nisi vt iuicē diligatis. hoc cī
 debitū soluēdo magis obligat a
 ideo diligēs ab obligacōe dilecti
 omis nūq̄ deobligat a ideo ōni
 soluto debito manz adhuc debi
 tū dilectōis. vñ paul⁹ philemōi
 scribit. a teip̄siū michi debes Ro
 ma. p̄. D̄apiētib⁹ a insipiētib⁹
 debitorū sū. ita qz in me p̄mptuz
 est supple debitū illud semp sol
 uendū (sic dilexi vos ut a vos di
 ligatis iuicē) hec ē forma man
 dati qz exēplū in auto ē dilectōis
 accipim⁹. Ipse autē dilexit nos
 nostrā p̄ueniens dilectōem nrāz
 vincens dilectōem ex sua dilecti
 one De p̄mo dī Ibl. iiij. In hoc
 apparuit caritas dei n̄ quasi nos
 dilexerim⁹ eū h̄ ipse prior dilexit
 nos. De secūdo dicit Jo. vij. flu
 mina de ventre eius fluent aq̄vi
 ue a subdit euāgelista. hoc autē
 dixit de sp̄ū quem accepturi erāt
 credetes in eu. sic ergo ipse creat
 sp̄ni dilectōmis in nobis. nullus
 em̄ sp̄us fluit a refluit nisi sp̄us
 dilectōmis. vñ Cr̄is. Cum spiri
 tuſſūs cor intrauerit ōni fonte
 magis manat a pficiāt n̄ deficiāt
 fluit cū sit sp̄us dilectōis a reflui
 it qz amor trāfit a retransit vt di
 xim⁹. De f̄cio dicit in psal⁹. Quid

retribuam domino pro omnib⁹
que retribuit michi. **P**ro tāta eī
dilectōne michil possim⁹ repēde
re. qz nostrā excedit in infinitum
et ideo debitores nos sibi et ipē nō
nobis debitor ɔstituitur. **D**ante-
xxxij. **D**ilexit populos ōnes sācti
in manu eius fuit. qz debito ēs si
bi ɔstituti sicut dicit de forma di-
lectionis. **I**n hoc cognoscēt om-
nes) Ecce istius dilectionis dat
signuz qz in ipsa cognoscit disci-
plina xpi. dicit autē duo: signa-
tū et signum. Dicit autē hoc sig-
nuz ē generale cū dicit: in hoc co-
gnoscēt ōnes: et hoc ē signū gna-
le certū et ɔuertibile. Conūtibile
autē qz ōnibus ɔuenit discipul⁹
et nō alijs. **D**e p̄rio dicit Q̄es cri-
sti discipuli hoc signaculo ɔgno-
scitur. Et hoc signatū est Josue
ij. vbi dī q̄ signauit raab domū
et familiā suā ōmib⁹ dei amicis ut
cognoscereb⁹ p̄ vittā coccineā per
fenestrā dom⁹ sue pendēte. Vitta
enī est caritas que ligat. coc̄inea
autē est p̄ ruborem caritatis. **D**e
certitudine autē est quia sola ca-
ritas est signum certum salutis.
Eph̄. iiiij. Nolite ɔtristare sp̄mīsa-
dum in quo signati estis. In si-
gnū autē redēpcōis signaculum
istud redēpcio est. quia sic dicit
Aug⁹. Caritas sola distinguit
inter filios regni et filios pdicō-
mis. hoc est inter discipulos xpi
et eos q̄ sūt de scola dyaboli. **D**e

ɔuertibilitate autē signi intelli-
gitur hoc qđ dicit apl̄s p̄. **C**orī.
xij. Cāitatē si nō habuēo michil
sum. sup̄ quē locum dicit **H**ēr̄n.
Si habuero magnaz caritatez
magnus sum. si puam puus sū
si nullā nullus sum. Tantus enī
quilib⁹ in disciplinatu xpi ē quā
ta ē caritas sua et iō caritatis via
discitatur inter discipulos xpi. qz
excellenter indicat disciplinam
xpi. **E**ph̄. iiiij. **S**cire eciam super
eminentem sciencie caritatem cri-
sti. Caritas enī xpi eminet super
ōnem scienciā que habetur de cri-
sto et ɔuertibiliter est signuz di-
scipline xpi: in hoc ergo signo co-
gnoscent ōnes (qz mei discipuli
estis) disciplinis meis imbuti et
de scola mea instructi. **D**eut. xxxi
ij. Qui appropinquat pedib⁹ ei⁹
accipient de doctrina illi⁹. Appro-
pinquatur autē pedib⁹ p̄ humi-
lem caritatē. quia caritas semper
appropinquat. vñ peccatria que
appropinquat pedibus ih̄u. **L**u-
vij. dictū est. Q̄imissa sunt ei pec-
cata multa qm̄ dilexit multuz (si
dilectōem habueitis adiuice)
hoc enī est qđ maxie desiderat do-
min⁹ vt habeam⁹. **L**u. xij. Ignē
veni mitte i terrā et qđ vñ misi vt
accēdat. In hac scola dixit se enī
ditū ih̄emias. **T**ren. p̄. vbi dixit
de excelsō misit ignē i ossib⁹ meis
et erudiuit me. **E**ze. x. Effundite
ignē sup̄ ciuitatem hoc est super

omniū fidelium et discipulorū meorū
vniuersitatez (dicit ei symon pe-
trus) **H**ic incipit de refrenacone
presuppositionis petri. dicit autem quod
In quoruī pmo ponitur qstio
amirabilis petri. In secundo ostendi-
tur incho presuppositionem petri ehe-
nas. Tercio ponit petri de se pre-
suppositionem. In qrtio ponit oñchio ibe-
cillitatis petri. dicit ergo: **D**icit ei
symon petrus: **A**udierat enī xp̄m
dicente. quo ego vado vos no po-
testis venire modo. et ammirabatur
qz tūc in feruore dilcomis eāt to-
tus symon. **H**oc ē obediens sed i
fortitudine caitatis totum nō erat
petr⁹ hoc est immobilis et firmus
Dicit ergo symon (**D**ñe quo va-
dis) qz te sequi nō possum per ini-
tacōem. **M**ath. viij. **S**e quār te
quocūqz ieris et hoc dixit ille qui
vires suas nondū fuerat exptus
(R̄ndit ih̄bus) temeritatē petri re-
frenas (quo ego vado no potes
me sequi modo) hoc est hoc tem-
pore ppter passionis difficultate
et tue caritatis impfectionē **P**s.
In mari vie tue et semite tue in
aq̄s multis et vestigia tua nō co-
gnoscētur. **M**ath. xvi. **V**i quis
vult venire p̄ me abnegat se met
ip̄su et tollat crucē suā et sequat
me. via ergo difficultē est ad seqn-
dū. **H**eb. v. Grandis nob̄ simo
interpretabilis ad dicendū quoni-
am imbecilles faci estis ad audi-
endū. ne autem faciat ex difficulta-

te seqndi desperantē subdit (seq-
ris autem postea) cu spiritū ad ro-
bur fortitudinis acceperis tūc em-
fiet qd dicitur **A**ctu. iii. virtute
magna reddebat apostoli testio-
mū resurrectionis ih̄u xp̄i. et gra-
cia magna erat in oib⁹ ill⁹. **T**ūc
seqris spū con psecuções et timo-
rem mortis confortato. **J**oh. xx.
Dixit dñs petro cu esses iūor am-
bulabas ubi volebas. cu autem se-
mueris: extētes man⁹ tuas et ali-
us cīget te et duce te quo nō vis-
et subdit euāgelistā: hoc autem dicit
significās qua morte clarificatu-
rus ēt deū: **O**pūs enī alligat ho-
minē virtute sua ut a xp̄o ppter
timore passionis spem tpalium
cedere n̄ possit et ideo robur spūs
dñi sequi facit. **A**ctu. xx. **E**go au-
tem alligatus spū vado in ih̄lmi
ignorās qd michi futurū sit in ea
Isaye. xl. **J**uncti mārib⁹ per-
gent teqz adorabunt teqz depre-
cabunt (dicit ei petr⁹) **A**dhuc
de feruore obediētie symōis p̄su-
mens et petre firmitatē nondū ex-
pert⁹ (Quare nō possum te seq-
modo) nesciuit qd dicitū est **Pa-**
pien. ix. **C**orp⁹ quod corrūpitur
aggrauat aiam **E**t ideo dicit. i.
Cor. iii. **E**go non potui vobis
loq̄ tanq̄ spūalib⁹ h̄ q̄si carnali-
bus. nondū enī poteratis sed nec
adhuc quidē potestis (**A**mīaz
mēa pro te ponā) **H**oc evitā dabo
et te defendeo verbū est feruoris

symonis **M**arci. xiiij. **E**t si oportuerit me moi tecū nō te negabo
iij. **R**e. ij. viuit dñs q̄ viuit anima tua q̄r nō derelinquā te **P**etrus autē adhuc in exptus vires suas dixit tñ id ad qđ ex officio pasto nū postea tenebat p̄di. **p.** **J**o. iij.
Dicit aīam suā p̄ nobis posuit ita q̄ nos debem⁹ animā p̄ fr̄ib⁹ ponē. (**R**espondit ei ih̄s) **H**anc m̄expienciam pocius q̄ temētam synōis refrenans q̄ sibi suā debilitatem ostendens (animaz tuaz) hoc est vitā (p̄ me pones) ac si dicat **C**onsideā taphū quia p̄sumis vltra vires tuas (**A**mē amē dico tibi) **D**uplicē adhibet cōfirmacōe vt forci⁹ animo suo imprimat (**N**ō cantabit gall⁹) hoc est gallicaniū vñū nō pficiet gall⁹ (donec me ter neges) **M**arci. xiiij. **A**nte q̄ gall⁹ bis vocē de derit ter me abneges. **L**uce. xxij.
Dy mō ecce satanas experturit vos vt cribraret sicut triticū. ego autē rogaui p̄ te vt nō deficiat fides tua. **s**tu ali. con. cōfir. fr̄es tuos. xp̄i ei oracō impetravit q̄ ne gando nō totus abscederet. sed rediens robur sp̄us acciperet q̄ sic alios cōfirmaret. **H**oc est ergo qđ dicit de caritatis instituōne. **E**t hec de capi. xij. **C**a. xiiij.
Ait discipulis suis. Non turbet cor vñm ne qz q̄c) **H**ic incipit iformacio discipulorū ad sanctitatem

p̄ sermōe **D**ividitur autē in duas p̄tes **I**n quaꝝ p̄ma sermo p̄ ponit exhortacōis ad fidē q̄ sācitatē **I**n secūda autē suffragiū oracōis ponit ad sanctitatis cōfirmacōem ibi: **H**ec locut⁹ ē ih̄s a subleuatis oculis q̄c. **D**ividit at p̄ia ps in tres p̄tes **I**n quaꝝ p̄ma instruit ad pfectam fidē **I**n secūda ad caritatis pfectōe ibi: **E**go h̄i v̄tis vera: vbi incipit capi. **xv.** **I**n f̄cia at q̄ desolati erāt p̄ tristiciā passiōis instruit eos de spe futuō solacōis. tū p̄ paclitū mittendū. tū p̄ seip̄u in p̄xio r̄fur rectuz tū incipit ibi: **b** ab īmō nō dixi: aliquātulū pt. **xvi.** capi. p̄cipiū **P**riā h̄az p̄ciū diuidit in duas **I**n qz p̄ma cōfortat ad fidē q̄ de recessu suo cōturbati nō vacillēt in fide **I**n scđa atvt magis cōsolutur ondit q̄liter p̄ fidē opātē p̄ dilectōe p̄cedētem posset seq̄ ip̄u ibi: **H**ic diligitis me mandata mea suate q̄c. **A**dhuc at p̄oi ps diuidit i tria **I**n qz p̄mo exhortat ne fides vacillz ex recessu x̄ p̄ mortē. qz in recessu evitatis p̄p̄acōmis ad b̄titudinē. scđo ondit q̄ ip̄ ē ad locū patū via p̄ mortē. **t**co ondit p̄fē fidei p̄tātē. secūda incipit ibi: **E**t quo ego vado vos scitis. **f**ciavēo ibi: **A**mē amē dico vob⁹ q̄ credit i me **A**dhuc at p̄oi h̄az iter has h̄et q̄tuor pagylos **I**n qz p̄mo cōfortacōem ponit ne fides vacillz.